

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2009, č. j. OAM - 291/VL - 18 - 08 - 2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 7. 2009, č. j. 61 Az 9/2009 - 18,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2009, č. j. OAM - 291/VL - 18 - 08 - 2009, zamítl žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České Republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji usnesením ze dne 17. 7. 2009, č. j. 61 Az 9/2009 - 18, odmítl. Krajský soud uvedl, že žalobce v žalobě jen ve zcela obecné a nepřezkoumatelné formě poukázal na údajná porušení jednotlivých ustanovení správního řádu žalovaným, aniž by blíže konkretizoval, v čem tato porušení spatřuje. Tyto nedostatky žaloby žalobce neodstranil ani přes výzvu soudu ze dne 22. 5. 2009, č. j. 61 Az 9/2009-8, v níž byl poučen o tom, v jakém směru je nezbytné žalobu doplnit a rovněž o tom, jaké následky bude mít jeho případná nečinnost. Pro tento nedostatek nemohl krajský soud v řízení pokračovat.

Citované usnesení napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Tvrdí, že krajský soud nezákonně odmítl žalobu, aniž by právně posoudil právní otázku pronásledování ve smyslu § 2 odst. 8 zákona o azylu a důvodů pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 písm. a) a b), § 14 a § 14a zákona o azylu. Dále stěžovatel uvádí, že kasační stížnost bude doplněna jeho právním zástupcem poté, co mu bude pro řízení o kasační stížnosti ustanoven právní zástupce. Rovněž uvádí, že

vzhledem k tomu, že krajský soud v jeho případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva, má být jeho kasační stížnost shledána přijatelnou. Současně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na ustanovení právního zástupce doplněný o prohlášení o jeho osobních a majetkových poměrech.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí o této kasační stížnosti, mimo jiné, zda tato stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí.

V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V daném případě byla písemnost (napadené usnesení) stěžovateli doručována prostřednictvím držitele poštovní licence. Písemnost převzal sám stěžovatel dne 24. 7. 2009, přičemž tento den je rozhodující pro počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti. Tato lhůta tedy uplynula dnem 7. 8. 2009 (pátek). Kasační stížnost však byla předána k poštovní přepravě až dne 19. 8. 2009, tedy opožděně. Vzhledem k tomu, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze podle § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s. prominout, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než tuto kasační stížnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud již při své dřívější rozhodovací činnosti dospěl k závěru, že v případě zjevně opožděně podané kasační stížnosti by bylo přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby byl spis vrácen krajskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., za situace, kdy nelze kasační stížnost věcně projednat (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 - 104, dostupné na www.nssoud.cz). Z tohoto důvodu tedy přímo rozhodl, jak je uvedeno výše, tedy odmítl kasační stížnost pro opožděnost.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu